

[Finansministeren.]

forventet paa Grund af Nedgang i Forbruget.

Maaske maa jeg benytte Lejligheden til at give nogle yderligere Oplysninger om, hvorledes den Ordning, som indførtes efter Restaurationskattens Afskaffelse, har virket. Jeg har redegjort for Forholdet til Staten. Statens Nedgang i Indtægter er blevet større end ventet, dels paa Grund af særlige Forhold, men sandsynligvis ogsaa paa Grund af Indskrænkning i Forbruget af stærke Drikke. Som jeg allerede fremhævede ved disse Loves Behandling i sidste Samling, hører jeg ikke til dem, der beklager en saadan Nedgang, det danske Folk bliver ikke daarligere, selv om det drikker lidt mindre Spiritus.

Der blev rejst stærke Indvendinger mod den nye Ordning, navnlig blev det fremhævet, at der skulde indføres et meget stærkt Kontrolsystem; Kendsgerningerne har modbevist dette. Ved Forhandlinger mellem de næringsdrivendes Organisationer og Finansministeriet er der paa disse Omraadet truffet en Ordning, der kun giver de handlende ganske ringe Ulejlighed med Hensyn til Bogføring. Systemet er ordnet saaledes, at den handlende i en særlig Bog, som er indrettet med dette Formaal for Øje, alene skal indføre sine Indkøbssummer for stærke Drikke og dertil lægge en normal Avanceprocent. Alene dette, at den handlende ikke skal indføre sine Salg, men kun sine Indkøb, gør naturligvis Bogføringen lettere ovekommelig; han sælger Dagen igennem, men de Gange i Løbet af en Uge, hvor han gør Indkøb af stærke Drikke, er neppe mange, og kun hver Gang et saadant Indkøb foretages, skal der indføres en Linie i Bogen. Dette Bogholderi er altsaa let at overkomme, og dette er ogsaa anerkendt af de handlendes Repræsentanter, som i øvrigt gennem deres Forhandlinger med Finansministeriet paa udmærket Maade har bidraget til at finde det letteste System. For Restaurationernes Vedkommende er der ligeledes truffet en Ordning angaaende Bogføring af det afgiftspligtige Beløb, en Ordning, som er opnaaet ved Samarbejde mellem Restauratørernes Organisationer og Finansministeriet.

Den nye Ordning medfører Sikkerhed for, at der kun forhandles eller serveres stærke Drikke, hvor der er næringsretlig Tilladelse dertil, idet Grosserere og Leverandører maa opgive, hvem de sælger til til Videreforhandling. Jeg er vis paa, at der indenfor Handelsstanden og indenfor Bæverterstanden er Tilfredshed med denne

Side af Sagen. Smugkroer og skjulte Spiritusudsalg er altid værre end aabenlys Handel, og de eneste, der kan være generede af Bestemmelser, som indfører Kontrol paa dette Omraade, er Folk, som tidligere har haft den Forretning at levere stærke Drikke til Steder, hvor der solgtes eller konsumeredes ulovligt.

Jeg mener i øvrigt at kunne tilføje, at Loven om de nye Afgifter paa Omsætning af stærke Drikke blev gennemført paa et heldigt Tidspunkt med Hensyn til, hvem der skulde bære den Afgift, der blev tilbage af Restaurationskatten. Som det vil erindres, skulde Staten give Afkald paa mellem 4 og 5 Mill. Kr. af Restaurationskattens tidligere Beløb. At Staten paa Grund af særlige Forhold i hvert Fald det første Aar har maattet give Afkald paa væsentlig større Summer, vil jeg foreløbig se bort fra. Dernæst vil jeg fremhæve, at Bryggerierne ved den Prispolitik, der er ført efter den nye Ordning, Ikrafttræden, har paataget sig at bære ca. 3 Mill. Kr. af de nye Afgifter.

Bryggeriernes Repræsentanter var her i Rigsdagen den sidste Dag, da Lovforslaget behandlede i sidste Samling, og ønskede Ændringer deri, idet de tilbød at bære visse Dele af den nye Afgift. Det glæder mig at kunne konstatere her, at Bryggerierne ikke har forladt dette Standpunkt og i Virkeligheden har paataget sig at bære en væsentlig Del af den nye Afgift, nemlig ca. 3 Mill. Kr. Det glæder mig yderligere at kunne tilføje, at Bryggerivirksomheden her i Danmark er en saa god Forretning, at Bryggerierne ikke bliver fattige af den nye Ordning.

Detailhandlerne har fulgt en Prispolitik, der betyder, at de i hvert Fald ikke har faaet forøget Fortjeneste paa stærke Drikke. Jeg vil antage, at deres Fortjeneste er gaaet lidt ned, maaske kan man regne, at samtlige Landets Detailhandlere og Købmænd bærer omkring $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af den nye Afgift. Om Spritfabrikkerne bærer nogen Del af de nye Afgifter, skal jeg ikke udtale mig om, men i hvert Fald tror jeg ikke, at det beløber sig til Summer, som det er værd at nævne i denne Forbindelse. Der er maaske nogle, som vilde mene, at Spritfabrikkerne ogsaa burde have paataget sig en rimelig Del af de nye Afgifter. Samler vi nu disse forskellige Beløb sammen: Bryggeriernes 3 Mill. Kr., Detailhandlernes $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Statens 4 à 5 Mill. Kr., saa kommer vi til et samlet Beløb af ca. 8 Mill. Kr., og det vil altsaa i Virkeligheden sige, at den danske Befolkning, selv om Forbruget havde holdt sig uforandret; kun var kommet til at bære